

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.219 van 22 maart 2001
in de zaak A. 64.134/VII-13.254.**

In zake : Luc PANS-LINDEKENS,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. DEWIL en I. GOYENS,
kantoor houdende te TIENEN,
Hennenmarkt 2

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT.

tussenkommende partij :

Dieter GACOMS,
wonende te ZOUTLEEUEW,
Rustoordstraat 3.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Luc PANS-LINDEKENS op 16 juni 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 6 april 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant waarbij het beroep dat hij had ingediend tegen het besluit van 10 november 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Zoutleeuw houdende het verlenen aan Dieter GACOMS van de milieuvergunning voor de exploitatie van een schrijnwerkerij aan de Rustoordstraat 3 te Zoutleeuw, niet wordt ingewilligd;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 11 januari 1996;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1996 die de tussenkomst van Dieter GACOMS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 30 november 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DEWIL, die verschijnt voor de verzoeker, van advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat R. VANDEBROEK die, loco advocaat J. BREES verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de tussenkomende partij onlangs de activiteiten waarop de bestreden vergunning betrekking heeft, blijkt te hebben gestaakt; dat de

verwerende partij, ter terechtzitting, hieruit evenwel ten onrechte de conclusie trekt dat het beroep "zonder voorwerp" is geworden; dat immers uit niets blijkt dat de bestreden vergunning is vervallen; dat niets de tussenkomende partij belet, vóór het verval van die vergunning, haar activiteiten te hervatten; dat de verzoeker dan ook zijn belang bij de ingestelde vordering behoudt;

2.1.1. Overwegende, wat de grond van de zaak betreft, dat de verzoeker onder meer aanvoert dat het bestreden besluit "onverenigbaar (is) met (de) goede ruimtelijke ordening"; dat hij dienaangaande onder meer betoogt :

"Aangezien volgens de bestendige deputatie de inrichting planologisch verenigbaar is met een woongebied;

dat de bestendige deputatie hiermee de redelijke appreciatie te buiten gaat;

dat zij immers blijkbaar onvoldoende beseft wat een schrijnwerkerij met zich brengt;

dat er niet alleen het bijkomend verkeer van zware vrachtwagens is die hout leveren en afgewerkte meubels komen afhalen, hetgeen voor een woongebied met historisch smalle straten al bijzonder storend is, maar bovenal zijn de uiterst irriterende geluiden van elektrische zagen gedurende uren en uren per dag, alsmede de geurhinder van verf- en vernisspuiten voor een woongebied totaal ongepast;

dat de bestendige deputatie tevens het argument van verzoeker al zou het hier gaan om een semi-industriële uitbating van tewerkstelling van de hand wijst als niet terzake doend, terwijl nochtans dit eveneens een criterium kan zijn aan de hand van hetwelk kan beoordeeld worden of de inrichting in een woongebied past of eerder in een industriezone dient te worden ondergebracht (het is toch precies de produktiewijze van dhr. GACOMS die in vraag wordt gesteld ?);

dat er rekenschap dient van gegeven te worden dat het hier niet om een éénmanszaak gaat, maar om een bedrijf waarin meerdere personen -al dan niet ingeschreven- werkzaam zijn, met als rechtstreeks gevolg dat de geluids- en geurhinder ook tijdens de persoonlijke afwezigheid van de uitbater zullen blijven voortduren;

Aangezien er daarenboven in casu toch ook niet aan voorbij kan en mag gegaan worden dat amper op

35 meter afstand van de inrichting gedurende meerdere decennia een rustoord ligt ...;

dat de bestendige deputatie dit in haar beslissing vermeldt ('een stilbehoevende inrichting'), maar geheel contradictorisch onmiddellijk daarna besluit dat de inrichting verenigbaar is met de omgeving;

dat er zelfs nergens wordt gesproken over de aanwezigheid op minder dan 5 meter van een andere woning;

Aangezien de bestendige deputatie verwijst naar het advies van Ruimtelijke Ordening dat de inrichting niet gelegen is in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde;

dat zij er wel niet bij vermeldt dat dit waardevol woongebied tot in de tuin van verzoeker, tot op een vijftal meter van de inrichting van dhr. GACOMS, komt;

dat dit waardevol woongebied aldus wel degelijk hinder en last van deze inrichting uit haar onmiddellijke omgeving zal ondervinden;

dat de bestendige deputatie hiermee geen rekening heeft gehouden";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar memorie van antwoord repliceert :

"Het is correct dat de bestreden beslissing stelt dat er geen planologische onverenigbaarheid is.

Dit is niet anders dan wat ook in het advies van de BRO staat, die eraan toevoegt dat de inrichting niet gelegen is in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Dit wordt trouwens niet betwist door de verzoekende partij, die op blz. 7 aangeeft dat deze zone slechts loopt tot in zijn tuin, zodat deze argumentatie noch een feitelijke noch een juridische grondslag heeft.

Verzoeker gaat ook voorbij aan de basisbeginselen die aan de grondslag liggen voor het bepalen van een planologische verenigbaarheid (zie art. 8 KB 28.12.1972, welke voorziet dat een woongebied bestemd is voor wonen alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en klein bedrijf ...).

De argumentatie van de verzoekende partij werd wel degelijk grondig onderzocht en trouwens verkeerd weergegeven in het inleidend verzoekschrift.

Zo heeft de bestreden beslissing geenszins, zoals de verzoekende partij blz. 7 alinea 3 aangeeft, het semi-industrieel karakter als 'niet terzake doend' van de hand gewezen, doch integendeel dit aspect onderzocht en vastgesteld dat (zie punt 3 van de evaluatie) het gaat over een klasse II inrichting met een totale drijfkracht van 14,6 kW (daar waar een dergelijke klasse tot 200 kW kan gaan en het aantal werknemers zeker niet overdreven groot kan zijn

wanneer we vaststellen dat er drie machines aanwezig zijn en een dergelijk bedrijf nooit een industrieel of semi-industrieel bedrijf kan zijn).

Dit wil niet zeggen dat de bestreden beslissing voorbijgaat aan het feit dat er eventueel geluidshinder kan zijn.

Daarom legt zij trouwens ook een akoestisch onderzoek op en geeft aan welke andere saneringsmaatregelen nog moeten getroffen worden.

Met het aspect woongebied werd dan ook wel degelijk voldoende rekening gehouden";

dat die partij in haar laatste memorie bovendien voornamelijk nog wijst op het opgelegde "algemeen verbod van rustversturende en luidruchtige activiteiten op werkdagen tussen 19 uur en 07 uur, alsmede op zon- en feestdagen"; dat zij ook nog wijst op een aantal ontwikkelingen die zich voordeden na het nemen van het bestreden besluit en zonder invloed zijn op de wettigheid van dat besluit, zodat ze niet dienstig kunnen worden ingeroepen;

2.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij ter terechtzitting verklaart zich naar de wijsheid van de Raad van State te gedragen;

2.2.1. Overwegende dat de aanhef van het bestreden besluit aangaande de stedenbouwkundige aanvaardbaarheid van de inrichting volgende elementen bevat :

"pt. 2 : Luidens het advies van het Bestuur Ruimtelijke Ordening is de inrichting niet gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde en geschiedt de uitbating in bestaande gebouwen.

pt. 3 : De inrichting is planologisch verenigbaar met het woongebied.

Het machinepark omvat : 1 schaafmachine 5 pk, 1 paneelzaag 5 pk, afzuiging 1,5 pk, 1 lintzaag 3 pk, 1 combiné 3 pk, 1 compressor 2,5 pk : totaal : 20 pk (= 20 x 0,73 kw = 14,6 kw).

De bovendrempel van de indelingsrubriek 19.3.2. voor een klasse 2 inrichting bedraagt 200 kw.

Het aantal tewerkgestelde personen is geen criterium voor het bepalen van het ambachtelijk of industrieel karakter.

Dit heeft meer te maken met de produktiewijze";

en :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan is gelegen in woongebied en in waterwinningsgebied; de inrichting tevens op 35 m afstand van een stiltebehoevende inrichting (rustoord) ligt; de inrichting verenigbaar is met de omgeving";

dat bovendien wordt gesteld :

"Overwegende dat het grootste probleem van deze inrichting geluidshinder betreft; de exploitant tijdens het plaatsbezoek toegaf dat hout bewerkt werd tijdens de zondagen en op werkdagen na 19 uur; bovendien werd vastgesteld dat de toegangsdeur tot de schrijnwerkerij tijdens de werkzaamheden dikwijls open staat en er gaten in de dakbedekking (die uit pannen bestaat) zijn; er dus onvoldoende isolatie is om geluidshinder te beperken;

Overwegende dat de toestand ter plaatse dient geëvalueerd te worden aan de hand van een akoestisch onderzoek; indien nodig de exploitant maatregelen dient te treffen om geluidshinder voor de omgeving te beperken";

2.2.2. Overwegende dat de hierboven onder punt 2.2.1 geciteerde motivering van het bestreden besluit geen enkel concreet element bevat waaruit kan blijken hoe de verwerende partij er in redelijkheid is kunnen toe komen de schrijnwerkerij in kwestie als "planologisch verenigbaar met het woongebied" te bestempelen, met andere woorden als bestaanbaar met de bestemming woongebied en verenigbaar met de onmiddellijke omgeving; dat één van de weinige concrete gegevens die vermeld worden, namelijk dat de inrichting ligt op 35 meter afstand van "een stiltebehoevende inrichting (rustoord)", geenszins de onmiddellijk daaropvolgende conclusie dat de inrichting "verenigbaar is met de omgeving", wettigt, wel integendeel; dat de vergunningverlenende overheid haar verantwoordelijkheid niet kan ontlopen door zich te verschuilen achter een later uit te voeren "akoestisch onderzoek", zeker niet wanneer het een inrichting betreft die, zoals in casu, reeds geruime tijd wordt geëxploiteerd; dat het

opgelegde verbod op "rustversturende en luidruchtige activiteiten op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur, alsmede op zon- en feestdagen", geenszins de bovenvermelde vaststellingen ontkracht, al was het maar omdat de onmiddellijke omgeving van de inrichting ook leeft tussen 7 uur en 19 uur op zaterdagen en gewone werkdagen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 6 april 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant waarbij het beroep dat Luc PANS-LINDEKENS had ingediend tegen het besluit van 10 november 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Zoutleeuw houdende het verlenen aan Dieter GACOMS van de milieuvergunning voor de exploitatie van een schrijnwerkerij aan de Rustoordstraat 3 te Zoutleeuw, niet wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig maart tweeduizend en
een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.